

Abstrakt

Předložená diplomová práce se zabývá fenoménem umělé inteligence, na který se dívá pohledem společenské vědy. Konkrétně se snaží odpovědět na otázku, zda dokázali společenské vědy anticipovat budoucnost v případě umělé inteligence. Pro zodpovězení této otázky je v následující práci použita kombinace metod symptomálního čtení a hermeneutiky. Ty spočívají ve čtení zvolené literatury za účelem nalezení hlubšího významu, který se na první pohled mohl zdát skrytý. Pro analýzu jsem jako reprezentanty společenských věd zvolila Ulricha Becka, Anthonyho Giddense a Niklase Luhmanna, jelikož každý z nich se zabývá vztahem společnosti a přírody. Lze tak předpokládat jejich holistický pohled na svět, který by měl obsáhnout i téma umělé inteligence. Práce nejprve mapuje samotnou umělou inteligenci, její vývoj, druhy a hrozby. Závěrem první části jsou definovány tři vybrané oblasti aktuálních rizik a to: nejasnost co vlastně AI je a není a nejasné představy lidí o ní, možnost manipulace textu a obrazu a konečně problém zastaralých dat a předpojatosti kódu. Před samotnou analýzou jen krátce přibližuji několik pojmů ze společenskovední literatury pro lepší orientaci v samotné analýze. Tyto pojmy jsou: riziko, důvěra a budoucnost. V samotné analýze se za použití zvolených metod snažím zkoumat problematiku umělé inteligence pohledem společenské vědy v kontextu zvolených problematických oblastí AI a nacházet skryté souvislosti a významy. V rámci analýzy jsem zjistila, že ke každému ze zvolených rizik AI se vyjádřil alespoň jeden autor a tím si kladně odpověděla na otázku, zda společenská věda dokázala anticipovat budoucnost umělé inteligence. To potvrzuje důležitost partnerství společenských a přírodních věd v rámci řešení otázek nejen doby přítomné, ale i budoucí.

Klíčová slova

umělá inteligence, riziko, důvěra, riziková společnost, společenské vědy